

Kościół parafialny w Ornontowicach, część I

W poprzednim zeszycie historycznym opisane zostały dzieje starego kościoła parafialnego, który istniał do 1893 roku. Tym razem przedstawiamy dzieje obecnego kościoła parafialnego pod wezwaniem św. **Michała Archanioła**, którego historia liczy już sobie 130 lat.

Kościół parafialny w Ornontowicach. Lata 30. XX wieku

W 1887 roku powstał komitet budowy nowego, już trzeciego z kolei kościoła rzymskokatolickiego w **Ornontowicach**. Ustalono, że zgodnie z obowiązującym wówczas prawem dwie trzecie kosztów budowy ma pokryć patron, czyli **Otto Hegenscheidt**, zaś pozostałą część parafianie i gmina.

Zarząd kościelny postanowił wziąć budowę pod własny nadzór, a do komitetu budowy przyjął naczelnika gminy pana **Janka** oraz dyrektora dominalnego pana **Martina**, jako przedstawiciela patronatu.

Żyjący jeszcze wówczas stary **Wilhelm Hegenscheidt** nie był zbyt zadowolony z konieczności pokrycia dwóch trzecich kosztów budowy jako wkładu patronackiego. Pomysł budowy nowego kościoła nazwał „zachcianką” ornontowiczian, wobec jednak jasnego stanu prawnego nie mógł się uchylić od zapłacenia swego ustawowego udziału.

Umowę darowizny parceli pod budowę kościoła zawarł przed rejentem w biurze notarialnym w **Mikołowie** 25 października 1893 roku. Parcelę podarował z części swego parku **Otto Hegenscheidt**. Projekt i kosztorys przygotował w 1889 roku radca budowlany **Paul Jackisch** z **Bytomia**, znany architekt i projektant wielu budowli sakralnych.

Budowę rozpoczęto w 1892 roku, o czym mówi data wryta na kamieniu węglanym.

Prace budowlane, które jak na technikę budowlaną sprzed ponad wieku przebiegały stosunkowo szybko, prowadził **Maks Philipp** z **Gliwic**, zaś prace malarskie wykonywał malarz **Kasza** z **Mikołowa**.

W nowym kościele ustawiono trzy ołtarze. Do głównego wbudowano nastawę pochodzącą z ołtarza starego drewnianego kościoła rozebranego w 1893 roku.

Ołtarze boczne – **Matki Boskiej Różańcowej** i św. **Barbary** – zakupiono w firmie **A. Dorf** z **Nysy** w 1894 roku, tak jak i rzeźby drogi krzyżowej. W tym samym roku firma **Dürschlag und Sohn** z **Rybnika** zamontowała odkupione wcześniej organy, które służyły do 1980 roku, kiedy to zostały wymienione na nowe, użytkowane do dziś. Stacje drogi krzyżowej (każda w odrębnej ramie) umieszczono na ścianach bocznych kościoła.

Chór oraz organy w latach 1894–1980

Na wieży zawieszono dwa dzwony przeniesione ze starego kościoła, a które w 1916 roku zostały zabrane przez wojsko niemieckie na potrzeby wojenne. W 1922 roku parafia wspólnie z patronem **Klaussem Hegenscheidtem** zakupiła dwa nowe dzwony poświęcone św. **Jackowi** i św. **Florianowi**.

Inwentarze z okresu międzywojennego wykazują w sumie trzy dzwony (oprócz wspomnianych był jeszcze dzwon z 1861 roku) oraz sygnaturkę w odrębnej wieżyczce.

Wszystkie te prace zostały wykonane w ciągu jednego roku!

24 września 1893 roku ks. dziekan **Paweł Zielonkowski**, proboszcz dębieński, dokonał uroczystego poświęcenia nowego, czynnego do dziś kościoła pod wezwaniem św. **Michała Archanioła** w **Ornontowicach**. Przez kilkanaście lat kościół ten był jeszcze kościołem filialnym parafii w **Dębieńsku Wielkim**. Wznowienie parafii w **Ornontowicach** nastąpiło na mocy dekretu biskupa wrocławskiego 1 czerwca 1915 roku.

Pierwszym administratorem kościoła pw. św. **Michała Archanioła** w **Ornontowicach** został 26 października 1907 roku ks. **Józef Stanoszek** (więcej o pierwszych duszpasterzach można przeczytać w „Zeszytach Historycznych” nr 2/2017).

Wraz z ustanowieniem administratora przyszłej parafii zostały założone księgi metrykalne z zapisami od 1907 roku dla ślubów i zgonów i od 1866 roku dla chrztów, które były odpisem z ksiąg z parafii **Dębieńsko Wielkie**.

Ciąg dalszy w kolejnym wydaniu